

Izhaja:

10. in 25. dan vsakega meseca.

Dopisi naj se izvolijo frankirati.

Rokopisi se ne vračajo.

Za inserate se plačuje po 10 kr. od garmondvrste za vsako pot.

MIR.

Vsakemu svoje!

Velja:

za celo leto 1 goldinar,
po pošti prejeman
1 gld. 24 kr.

Denar naj se pošilja pod
napisom:

Upravništvu „Mira“
v Celovcu.

Leto X.

V Celovcu 25. aprila 1891.

Štev. 8.

Vabilo

k

letnemu občnemu zboru

katoliško-političnega in gospodarskega društva
za Slovence na Koroškem,

ki se bode vršil

dné 13. maja t. l. ob 3. uri popoldne
v veliki dvorani hôtela pri „Sandwirthu“
v Celovcu

po sledečem sporedu:

1. Pozdrav predsednika.
2. Poročilo blagajnika o denarnem stanju.
3. Poročilo tajnika o delovanju društva.
4. Zapisovanje novih udov in uplačevanje letnih doneskov.
5. Volitev novega odbora.
6. Govor o gospodarstvu.
7. Razgovor o šolstvu.
8. Razgovor o prihodnjih shodih.
9. Razgovor o dvojezičnih pečatih in napisih pri c. k. uradih.
10. Razni nasveti.

Vsi udje in taki, ki želijo društvu še pristopiti in so od udov pripeljani, so uljudno povabljeni, da se tega važnega zborovanja udeležijo v mnogobrojnem številu.

Odbor.

Svitli cesar hvalijo Slovence!

Gospod Ivan Nabergoj, državni poslanec slovenske Tržaške okolice, je dobil od svitlega cesarja vitežki križ Franc-Josipovega reda. Dné 16. aprila se je šel g. Nabergoj svitlemu cesarju za to milost zahvaliti. Cesar, videti ga, so mu rekli: „Veseli me, Vas tukaj videti! Zadovoljen sem z Vašo, meni že dolgo znano domoljubno zvestobo, kakor tudi Vaših rojakov, s kterimi sem prav zadovoljen“. Poslanec Nabergoj je odgovoril: „Vaše Veličanstvo naj bode zagotovljeno, da bodemo primorski Slovenci vedno kviško držali avstrijsko zastavo.“ Po naših mislih se svitli cesar veselijo v prvi vrsti primorskih Slovencev, ki so močna bramba zoper laške iredentaše, v drugi vrsti jih pa sploh veseli, da so Slovenci povsodi volili s katoliško, Avstriji najbolj zvesto stranko. To je za nas velika tolažba in nam daje upanje boljših časov!

Državni zbor in koroški Slovenci.

Novoizvoljeni poslanci so se na Dunaju zbrali. Bili so časi, ko so se národi veselili svojih ustavnih pravic in so od svojih poslancev vse dobrine pričakovali. Zdaj se je to veselje že močno ohladilo, ker nas žalostna skušnja uči, da poslanci navadno praznih rok prihajajo z Dunaja nazaj. Ljudje so vsega parlamentarizma (vseh zborov) že siti in pravijo: „Mi volimo in zopet volimo, pa obrača se nam zmirom na slabše namesto na bolje.“ V resnici se v državnem zboru mnogo govori, pa dobrih sklepov in postav pride le malo na dan; Slovenec bi rekel: „mnogo kokodakanja, pa malo jajc“. Včasih še kak poslanec kaj pametnega nasvetuje, pa malo kedaj mu obvelja; ali mu nasprotuje vlada, ali pa poslanci iz drugih dežel, drugih národov ali drugih strank; ako se predlog brž ne odbije, se pa zavleče in nazadnje čisto pozabi. Vlada skrbi v prvi vrsti le za to, da dobi svoje davke in svoje vojake, da zamore naprej vladati; vse ostalo pa naj bo, kakor rado. Poslanci pred volitvami mnogo obetajo, ko pridejo pa v zbornico in vidijo povsodi le nasprotovanje in pa malo enakomislečih tovaršev, zgubijo le prehitro pogum, omagajo in tolažijo svoje volilce, naj potrpijo, dokler se „položaj“ ne zboljša. Vsi stanovi zdihujejo in tožijo o slabih časih, posebno pozabljen je kmet. Davki in druga bremena vedno rastejo, dohodki so vedno bolj pičli in negotovi, vse gleda s skrbjo v bodočnost. Vse stranke in vsi poslanci so pred volitvami sicer mnogo obetali; pa koliko je bilo pri tem resne volje, to se mora še le zdaj pokazati. Od vlade Taaffejeve ne pričakujemo mnogo. Že bo 10 ali 12 let, kar je grof Hohenwart v imenu cele desnice vlado opozoril, da se kmetski stan potaplja, da mu ni več obstati, ako se mu ne pride na pomoč. Vprašal je vlado, kaj je ona volje storiti, da kmeta reši. V teh dolgih letih pa grof Taaffe še ni časa našel, da bi na to vprašanje kaj odgovoril, toliko menj, da bi kaj storil. Tedaj moramo svoje upanje le na poslance staviti. Pa kaj pomaga, ko so tako razcepljeni med seboj, na toliko strank, ki se s toliko jezo in togoto pobijajo med seboj! Res je še lepo število poslancev, da imajo pravo srce za ljudstvo; pa ravno toliko ali še več jih je takih, ki jim je revno in delavno ljudstvo deveta briga, na srce so jim priraščeni le bogatini, graščaki, tovarnarji, podjetniki, fužinarji, uradniki, častniki in sploh viši stanovi. Da bi se tem že zdaj,

dobro godilo, ne verjamejo, ampak tožijo in javkajo, da je tem ljudem hudo in se jim mora pomagati; saj za kmeta in delavca, mislijo, je krompir tudi dober. Tako si stojijo poslanci sami nasproti; in da tistim poslancem, ki so za revno ljudstvo, ne obvelja, za to skrbi že volilni red: tisti, ki nemajo posestva, tudi nemajo volilne pravice; kmetom se je odločilo le majhno število poslancev, veliko premajhno v primeri z njih številom in davkom, ki ga plačujejo; večino poslancev imajo graščaki in mestjani na svoji strani. Potem pa se najde še dosti tako zaslepljenih kmetov, ki volijo rajši takega poslanca, ki potegne z graščaki in z mestno gospodo; zato se ni čuditi, da dobimo le maloktero postavo, ki bi je smelo prosto ljudstvo veselo biti, mnogo pa takih, ki so za ljudstvo težke butare.

Posebno na slabem smo mi koroški Slovenci, ker na Dunaju spet ne bomo imeli nobenega poslanca. Kajti Kirschner in Ghon, ki sta sicer ne od nas, pa vendar za naše kraje voljena, sta že naprej povedala, da se bota oklenila nemško-liberalne gospode, toraj mestjanov in graščakov. Kirschner je sicer obetal, da se bo tudi za kmete poganjal; pa izbral si je tako tovaršijo, da mu tega ne moremo verovati. Tovarnar vitez Moro, tovarnar dr. pl. Rainer, tovarnar Ghon, baron Dumreicher, to so gospodje, katerim se je Kirschner pridružil; ali se je pa že kedaj slišalo, da bi se ti in taki kaj posebno ogrevali za blagor kmetijskega stanu? Mi se tega ne spominjamo.

Še menj pa se bota Kirschner in Ghon poganjala za naše narodne in politične pravice; saj sta bila že s tem namenom Slovincem urinjena, da bi nazaj zavračala pravice slovenske besede, in sta tudi sama povedala, da sta za nemške šole, nemško uradovanje, sploh da le nemščina kaj velja, slovenščina pa nič.

Tako bomo tedaj koroški Slovenci tudi zanaprej na to navezani, da se izročimo v varstvo slovenskih poslancev iz Kranjske, spodnje Štajerske in Primorske. Ti so nas do zdaj hrabro branili in se pri vsaki priložnosti potegnili za nas. Prosimo jih, naj to tudi zanaprej storijo!

Koroški Slovenci imamo v narodnem oziru posebno dve želji na srcu: prva je, da se prenaredi volilni red za državni zbor, druga pa je slovenska šola.

Zavolj premembe volilnega reda je g. dr. Ferjančič že stavil predlog, ki nam zelo ugaja. On je nasvetoval, naj se sodnija Trg (Feldkirchen) odtrga od volilnega okraja Celovec-Velikovec, kjer je ta okraj tako prevelik, in naj se pridruži Špitalskemu volilnemu okraju. Za volilni okraj Beljaški pa je nasvetoval, naj se mu pridruži sodnija Št. Mohor, nasprotno pa odbije sodnija Paternion. Tudi to bi bilo za nas ugodno; kajti sodnija Paternion je čisto nemška in voli zmirom liberalno; sodnija Št. Mohor je pa na pol slovenska, in že letos so tam izvolili na Brdu 4, v Štebnu pa 5 slovenskih volilnih mož. Ker pa imajo vladni predlogi prednost, in se o vsaki reči tako dolgo in široko govorijo, zato mnogo predlogov v zadnjih šestih letih ni prišlo na vrsto, in med njimi je bil tudi ta predlog g. dr. Ferjančiča. Zdaj nam ne ostaja drugega, kakor da prosimo g. dr. Ferjančiča, naj svoj

predlog zopet ponovi, druge poslance slovenske in sploh slovanske pa, naj si prizadenejo, kar morejo, da pride ta predlog na vrsto in da zadobi tudi večino za se. Mi sodimo, da je za ta predlog mogoče dobiti večino: konservativci in Mladočehi gotovo ne bodo nasprotovali; ako bi pa vlada in Poljaki očitali, da se s tem vrže jabelko narodnega prepira v zbornico, jim dr. Ferjančič lahko odgovori, da ta predlog ni nov, ampak je bil stavljen že v prejšnjem zasedanju, in ker ni prišel na vrsto, ga je bilo treba vnovič predložiti. Tudi se lahko omeni, kaka krivica je to, da 120.000 koroških Slovencev nema nobenega poslanca, Predarelcev pa še toliko ni, in imajo tri poslance na Dunaju.

Kako se nam v šolah godi, je gospodom poslancem že dobro znano. Za gotovo pričakujemo, da bodo razkrili vse krivice, ki se nam godijo; Bog daj, da bi se zgodilo z boljšim uspehom, kakor do zdaj!

Kaj nam poročajo prijatelji naši?

Iz Celovca. (Na občni zbor!) Kakor razvidno iz vabila, ima občni zbor našega političnega društva dne 13. maja jako imenitne točke v svojem sporedu. Med raznimi nasveti se bo govorilo o različnih stvaréh, ki zadevajo nas koroške Slovence. Govor o gospodarstvu bo za kmete tudi zelo poučen, in posebno važna je tudi točka, v kateri se bode vršil razgovor o šolstvu. Zato upamo, da pridete rodoljubi od blizu in daleč v obilnem številu!

Iz Celovca. (Učenje slovenščine v naših šolah.) Deželni šolski svet je za nekatere šole v slovenskih krajih ukazal, da naj se tudi slovenščina uči tri ure na teden. Čeravno nas je veselilo, da se je našim željam nekoliko ustreglo, vendar s to naredbo ne moremo biti še zadovoljni in sicer iz sledečih vzrokov: 1. Ker slovenščina ni zaukazana za vse šole; ampak tiste šole, ki so bile do zdaj trdo nemške, da se še slovenski abecednik ni rabil, ostanejo trdo nemške tudi zanaprej. 2. Ker se slovenske ure niso uvrstile med druge učne ure, ampak so se naslonile na konec šolskega pouka, tako da morajo otroci, ki se hočejo v svoji materni besedi brati in pisati naučiti, vsaki teden tri ure več v šolo hoditi. Ker bodo toliko časa v šoli ostajali in včasih morda prepozno k južini prišli, bati se je, da se bodo čez te slovenske ure jezili otroci, stariši in seveda tudi učitelji, ker morajo zdaj več učiti, ne da bi se jim za to kaj plačalo. 3. Ker ni vsak slovenski otrok zavezan, v te slovenske ure prihajati, ampak le taki, katerih stariši to želijo. Bati se je, da bodo nekateri stariši iz ljubezni do otrok, da bi se tisti preveč ne utrudili z ukom, drugi pa nahujskani od nasprotnikov slovenske besede izrekli se zoper to, da bi njih otroci ostajali pri slovenskem pouku. Naša želja bi tedaj bila, da bi se te slovenske ure uvrstile med druge učne ure, in da bi se drugim predmetom odtrgale te tri ure, tako da bi otrokom zavoljo slovenščine ne bilo treba, po tri ure na teden več v šolo hoditi. Potem pa bi mi želeli, da bi ne samo nekateri, ampak vsi slovenski otroci primorani bili, in to ne samo po nekaterih, ampak po vseh šolah slovenskih občin, da se učijo v svojem maternem jeziku prav govoriti, brati in pisati; kajti to ven-

dar nikomur ne bo škodovalo, ampak le zelo koristilo. Saj mora vendar vsak spoznati, kdor ni nahujskan od sovražnikov slovenščine, da se otroci v malih šolah ne naučijo zadosti nemščine; ako hočejo tedaj v poznejših možkih letih kaj brati ali pisati, morajo to po slovensko storiti, zato je potrebno, da se že v šoli vsaj brati in pisati po slovensko naučijo, ker se bodo potem tudi nemškega jezika lažje učili in ga bolje razumeli. Čeravno pa je le borno malo, kar nam je deželni šolski svet dovolil, vendar so nasprotniki slovenščine kar zmešani od jeze in letajo okoli, begajo in strašijo kmete in jih rotijo, da ne smejo terpeti niti ene slovenske besede v šoli! Vsaj iz Celovške okolice se nam tako poroča. Dopisnik pa še pristavlja žalostno novico, da so kmetje že vsi zaslepljeni po teh hujšakih in da so vsi razdraženi zoper slovenski pouk v šoli!! Grozno je res na Koroškem, kaj vse smejo početi s to ubogo slovenščino; žalostno je, da nikjer ne najdemo nobene pomoči in zaslombe zoper peklensko silo rujevega leva, ki hodi okoli in išče, kje bi požrl kakega katoliškega Slovence; še bolj žalostno pa je, da so naši kmeti taki omahljivci, da nasprotnikom svojim in našim več verjamejo, kakor svojim pravim prijateljem, in da se pustijo nahujskati zoper besedo ali jezik svoje lastne matere in svojega rodu, svojih očetov in pradedov. Nasprotniki naj le divjajo, mi pa zaupamo v Boga, on bo že tudi našim besnim nasprotnikom enkrat zaklical: Stojte, zadosti je! Časi vašega gospodarstva in vaše sile so pretekli! Pametne kmete in srčne, neustrašljive rodoljube pa prosimo, naj temu divjemu ruvanju zoper naredbo deželnega šolskega sveta nasproti stopijo in naj nevednim ljudem vendar razložijo, da to njihovim otrokom nikakor ne bo v škodo, če se v svoji materni besedi brati in pisati naučijo; saj za nemščino ostane še zmirom zadosti šolskih ur, niti ena ura jej ni odtrgana!

Iz Hodiš. (Slovenske ure.) Ljudje so zelo nevoljni, da bi morali otroci zavolj slovenščine tri ure več v šoli ostajati, opoldne južno zamujati ali pa popoldne tako pozno domov prihajati, da bi pri paši nič več ne pomagali. Nemški liberalci pa še bolj podpihujejo to nevoljo in tiščijo vse to na slovensko stranko, češ, ona je tako hotela imeti. To je pa grda laž. Slovensko-katoliška stranka le to hoče, naj bi se otroci tudi po slovensko brati in pisati naučili, in sicer tako, da bi se toliko ur nemščini vzelo, kolikor se jih slovenščini dá, da bi tedaj ne bilo nič več šolskih ur. Zdaj se morajo otroci 22 ur na teden nemško učiti, slovenščina pa nima nobene ure. Ali bi bila to taka krivica, če bi se nemščini vzele 3 ure, da bi se le 19 ur nemško učilo in 3 ure slovensko? Da hočejo zdaj več šolskih ur napraviti, tega slovenska stranka ni kriva, ampak šolska oblast je tako zaukazala. Namesto Slovence zmirjati, naj bi možje rajši prosili šolsko oblast, da to stvar drugače uravna.

Iz Ilovelj. (Prijeten večer.) Tukajšni gostir „pri Erjavcu“ g. Mark je na željo rodoljubov iz Kotmare vesi in Žihpolj na svojo gostilno napravil poleg nemškega tudi slovensk napis. Iz hvaležnosti se nas je zbralo na belo nedeljo več rodoljubnih posestnikov in fantov v tej prijazni gostilni, kjer smo se prav lepo in po domače zaba-

vali s petjem in razgovori. Dva fanta sta pokazala tudi svojo spretnost v igranju na citre. Mladina je tako navdušeno prepevala slovenske pesmi, da se je kar čuditi, če se pomisli, da so ti fantje hodili v trdo nemške šole. To nam bodi v tolažbo, ker nam je dokaz, da nas nemške šole ne bodo ponemčile, kjer le rodoljubi mladino zbu-jati znajo. Omeniti je še, da je ta krčmar rojen Nemec in je vendar Slovenec, sosedom, privoščil slovenski napis. Pred njim se naj sramujejo tisti, ki so rojeni Slovenci, pa slovenske črke videti ne morejo!

Iz Glinjan. (Občni zbor naše čitalnice) je bil ukljub slabim potem in neugodnemu vremenu še precej dobro obiskan. Potrjen je bil stari odbor razun izstopivšega J. F. Namesto njega je bil izvoljen gosp. Fr. Colarič, znani rodoljub in orgljarski stavbar v Borovljah. Knjižničar je poročal, da se do zdaj knjige še niso mogle izposojevati, ker ni bilo časa, knjižnico urediti. Tem bolj pridno so se nabirale knjige, katerih šteje omara že 265. Pri tem pa niso uštele manjše brošurice. Nekatere teh knjig pa niso čitalnična lastnina, ampak le v porabo prepuščene. Najtoplejše zahvalimo izvrstne govornike, ki so nas za dobro stvar navduševali in vse tiste, ki so naš mladi zavod gmotno obdarovali. Zabavni del se je prav dobro izvršil, za kar gre hvala gospodom in gospodičnam iz Borovlj, ki so nas kratkočasili s petjem in igranjem na glasovir in citre. Veliko smeha je naredila šaloigra „Domači prepri“. Da se kmalu spet vidimo na Trati pri Glinjah!

Od Device Marije na Zili. (Vsaka sila do vremena.) Minil je kritični čas volitev in pomirili se bodo polagoma tudi razburjeni duhovi zmagovalnih kakor tudi propadlih strank. To so bili dnevi silnega bojevanja; najkrutejšega pritiska od liberalne strani, pa tudi možatega postopanja in junaške obrambe konservativnega tabora na Koroškem — narodnih Slovencev. Žalibog so na Koroškem, ktero mislijo liberalci že proklicati za svojo „Stammburg“, takrat zopet zmagali naši nasprotniki, a gotovo zadnjokrat. Njih zmage pa vendarle ne morejo biti prav veseli, ker bila je ukljub tolikim botrom prav medla. Zategadelj mi koroški Slovenci nismo tako stokali in zagнали tolikega krika, kakor so to storili po nekaterih krajih nemški liberalci, ker so propadli. Mi smo ja navajeni trpeti in potrpeti, pa prepričani smo in smemo upati, da bode bodočnost naša. Porok zato so nam v prvi vrsti naši nasprotniki sami, ki so javno pokazali, da morajo napeti njih slednje moči in se poslužiti vsakega, še tako bor-nega sredstva, da bi zmagali. Z njimi je blizo tako, kakor z lučjo, ki še enkrat svetlo zabrli preden ugasne. V drugi vrsti so nam porok volitve po raznih kronovinah, posebno pa volitve v središču našega cesarstva — na Dunaju —, onega središča, iz katerega je pred nekoliko leti se raztresel tisti, vsako družinsko (socijalno) življenje razdirajoči, z nezasluženim imenom se bahajoči, laži in krivice polni „liberalizem“. Pokazali smo mi pa tudi sami, da Slovenci na Koroškem še niso dobili z lopato po hrbtu, ter da nas še niso v kozji rog vgnali; pokazali smo, da tudi pri nas gre Slovan na dan. Enako kakor pri volitvah drugod, so se tudi pri nas vedli liberalci; pa o njih po-

stopanju nečem poročati in ne objaviti njih imen, ker vsled prvega bi vzbudil le — seveda opravičeno — nevoljo p. n. častitih čitateljev „Mira“, vsled drugega pa bi si mogli liberalci še v glavo vteptati, da bodo njih imena naposled zgodovinska postala. Toliko pa vendar moram omeniti, da bi bila v naši občini lahko zmaga naša, ko ne bi bili nam pri ožji volitvi se trije volilci, katerih dva, kakor se govori, sta se pustila s pijačo podkupiti, izneverili. Pa še mnogo vem, kar zamolčim, če drugokrat ne bo treba povedati. Nekaj moram še omeniti, namreč kako so naši „fortšritlerji“ visoko izobraženi. Pri neki priliki je eden izmed njih, ki je, mimo gredé bodi povedano, precej velik in veliki liberalni zvonec nosi, svojo učenost pokazal s tem, da je prepirajoč se resno trdil, da se zemlja ne suče okrog solnca.

Iz Ukov. (Odgovor sosedom Žabničanom.) Velika nehvaležnost je za otroka, če svoje stariše zamuje in se jih sramuje. Kdo je čuval pri njem cele noči? Kdo ga živil v mladosti, izredil in učil prve molitvice, ako ne mati? Srečen, kdor ljubezen svojih starišev dolgo uživa. Kteri uk je najlepši, če ne očetov in materin? Kako se more tedaj znajti tak človek, da bi zaničeval besedo materino, besedo slovensko?! Ljubi sosed, ne mislite kaj takega od nas! Mi smo trudni in izdelani planinčani, moramo zgodaj vstajati in težke sani na planino nositi; zato nam ni zameriti, če nas včasih zaspanec posili, kakor pri zadnji volitvi. Mi smo verni kristjani in zvesti Slovenci, kakor vi in upamo, da se nam bo prihodnja volitev bolj po sreči obnesla.

Iz Suhe. (Sijajno zborovanje nove podružnice sv. Cirila in Metoda.) Libeliški gostirji so le sami sebi škodovali, ko so naši podružnici odrekli prostore za zborovanje. Gostir g. Birt na Suhi pa se gotovo ne kesa, da nam jih je prepustil, kajti gostov mu ta dan ni manjkalo. Hiša je bila tako prenapolnjena, da ni bilo mogoče v hiši govora imeti. Gospod Rorman, pristav deželne kmetijske šole na Grmu na Dolenjskem je tedaj govoril zunaj z mostovža, ljudje pa so stali na prostem in ga poslušali. Govoril je prav dobro o gospodarstvu, tako da se ljudje niso od kraja genili, čeravno je zvečer že hladno prihajalo. Po govoru smo šli spet v hišo. Pa tukaj je bila taka gnječa, da so ljudje še po mizah in klopéh kar natlačeni stali. Kdor ni imel vrčka v roci, še pijače ni mogel dobiti. Čuli so se tudi različni govori. Vmes pa so peli gg. pevci iz Maribora tako lepo, da kaj takega še nismo slišali in smo bili vsi ginjeni. Srčna jim hvala za to bratovsko obiskanje! Pa tudi poučne in modre besede gosp. Rorman si bomo zapomnili; da iskrica dobrega nauka, ki smo jo sprejeli, ne bo zavržena in pogasena, tega sme biti vrli gospod preverjen. Gostir je svoje prostore z zelenjem olepal in nam postregel, kolikor je bilo pri taki množici mogoče. Tudi njemu lepa hvala! Možnarji pa so veselo pokali, da so ljudje daleč na okoli zvedeli, kaj se na Suhi godi. Tako slovensko društvo je pa res kaj lepega. Naj bi povsodi snovali take podružnice!

Iz Prevaljske okolice. (Nemško-liberalne čenčarije.) Na velikonočni pondeljek se nas je več zbralo v neki pošteni gostariji. Med nami je bil tudi eden, ki je sicer tukaj doma, pa živi zdaj

v Velikovecu in se je tam že nalezal nemško-liberalnega duha. Pogovor je nanesel na državne volitve, in ta liberalci so začeli brž razlagati svoje krive nauke. Med drugim je govoril: „Muri bi že bil, pa se preveč duhovnikov drži, od tistih pa nemamo nič pričakovati. Kdaj so nam še kaj dali? Oni naj bodo v cerkvi, politiko pa naj pustijo itd.“ Prašam ga pa: kdaj pa je on nam kaj dal? Tudi se je spravil nad g. poslanca Einspielerja in čvekalo, kar je slišal od nemškutarjev in liberalcev v Velikovecu. S takim govorjenjem se nam ne bo prikupil, ker vemo, da nasprotniki črnijo g. Einspielerja, kakor so prej njegovega strica. Kdor ne trobi v njih liberalni rog, takega črnijo pred ljudmi, in vsaka laž jim v ta namen prav pride. Ta človek se je tudi predrznil lagati, da gornji Korošci ne plačajo skoro nobenih davkov, ker so tako pridni, da zmirom Ghona in „bauernbundarje“ volijo. Ali res misli, da smo mi tako neumni, da mu bomo kaj takega verjeli? Še v nemških listih se berejo zmirom tožbe iz gornje Koroške, da so davki previsoki in da se kmeti zavolj tega v Ameriko selijo. Če so liberalci in „bauernbundarji“ res tako mogočni, zakaj pa nam potem Peter Laks ni davkov znižal, saj je bil dolgo časa naš poslanec?! Tukaj se pač vidi, da ni nobene tako neumne laži, ktera bi se ne trosila med ljudi, dokler je še kdo tako bedast, da jo veruje.

Kaj dela politika.

Vpričo nadvojvod, ministrov, poslancev in članov gosposke zbornice ter mnoge druge gospode so svitli cesar slovesno odprli državni zbor dne 11. aprila in prebrali prestolni govor. Ta govor sestavijo ministri in naznanjajo v njem, kako mislijo prihodnjih šest let vladati in postopati. Zato je tak govor imeniten za politika, ker mu kaže, kake misli navdajajo vlado. Vladni krmar napové, kam misli peljati in kako voziti, vendar pa ni popolnoma zanesljiv prerok političnega vremena, ker se znajo iz srede poslancev, ali iz tujih dežel, ali na cesarskem dvoru vzdigniti nepričakovani vetrovi, ki ministersko barko v drugo stran zasujejo ali pa jo čisto razbijejo. Ker so se letos volitve tako končale, da nobena stranka nema večine, zato mora vladni krmar jako varno voziti, da se izogne vsakemu viharju. Prestolni govor je toraj tako sestavljen, da pusti politiko skoraj čisto na strani in da povdarja večidel le gospodarske reči, o katerih vlada misli, da se bo doseglo porazumljenje med strankami. Stranke se tako rekoč prosijo, naj bi za zdaj zatajile svoje posebne želje in naj bi sodelovale za skupno blagostanje cele države. Vsak je vladi dobro došel, kdor sledi temu klicu. Glavne reči, ki jih ima vlada v očeh, so sledeče: ona hoče poravnati prepire med gospodarji in delavci s pravičnimi postavami; ona hoče pomagati rokodelcem in sploh obrtnemu stanu; posebno se bo oziralo na uravnavo stavbene obrti, zavarovanje delavcev proti nesrečam pri delu se bo še razširilo; za kmete se bo skrbelo z gospodarskimi zadrugami; zaklad za izboljšanje zemlje se bo povišal, da se bo moglo deželam več dati za izsuševanje močvirnih krajev, za uravnavo rek itd.; vlada izdeluje načrt postave, po kateri

bo vsak primoran, svoje pohištvo zoper ogenj zavarovati; naredila se bo postava zoper pijančevanje, in postava zoper pačenje jestvin; davki se bodo bolj pravično razdelili; sklevalo se bo o podporah za ladje, ki vozijo naše blago preko morja (Lloyd) in po Donavi; več privatnih železnic bo vzela država v svojo skrb in svoje vodstvo; zidalo se bo več novih železnic; s tujimi železnicami se bodo sklenile pogodbe zaradi voznine; kakor se je na državnih železnicah znižala voznina za ljudi, tako se bo zdaj tudi za blago; s tujimi državami se bodo sklenile kupčijske pogodbe; na pravnih in zdravniških visokih šolah se bo marsikaj predelalo; Levovskim visokim šolam se bo pridružila tudi zdravniška šola; tudi pri pravosodju (postavah za sodnije) se bo marsikaj premeniti moralo; upanje imamo, da se bo mir še dolgo časa ohranil; vlada bo na to delala, da se sprava na Češkem končno dožene; vsi narodi so cesarju enako dragi, vsi imajo enake pravice. — To so glavne misli prestolnega govora. V gospodarskih rečeh se nam mnogo obeta, Bog daj, da bi se naredile v resnici dobre postave! Le zadnji stavki prestolnega govora imajo političen pomen: stavek o spravi na Češkem je obrnjen proti Mladočehom, ki o tej spravi nočejo nič slišati, stavek o ravnopravnosti vseh narodov pa proti nemškemu liberalcem, ki ne priznavajo Slovanom enakih pravic. — Razne stranke so se zdaj zbrale v posebne klube. Slovenci, Hrvati, nemški katoličani, češki graščaki in Rumunci so naredili „klub konservativcev“; večina nemških liberalcev je stopila v „združeno nemško levico“, med njimi tudi vsi koroški poslanci razun Steinwenderja in Prettnerja; „nemška narodna stranka“ pod Steinwenderjem šteje le malo poslancev in še teh Steinwender ni prav gotov; moravski Staročehi so se za zdaj združili v poseben klub; Mladočehi pa imajo spet poseben klub, in ravno tako nekaj Lahov in Nemcev pod vodstvom grofa Koroninija. Potem je še „poljski klub“. Stvar stoji zdaj tako, da so gospodstvo med seboj razdelili trije največi klubi: levičarski, konservativni in poljski klub; to je pa le premirje, kajti prva dva se še vedno pisano gledata, ker med njima porazumljenje ni mogoče. — Deželna razstava v Pragi se odpre 15. maja. — Cesar so imenovali 18 novih članov za gospodsko zbornico. — Iz Trsta je bil iztiran Dordi, urednik irredentaškega lista „Independente“. — Štajerska dežela bo vzela 10 milijonov na posodo za lokalne (male) železnice.

Nemški telovadci (turnerji) so razposlali med svoje tovarše skrivno okrožnico, da se Judi ne smejo več sprejemati za ude. — Bismarck se bo pustil voliti za poslanca; sreča da je mož že star, sicer bi se bilo bati, da pride ta zakleti sovražnik Avstrije spet na vrh. — Francoski katoličani se živo gibljejo. Do zdaj so bili razcepljeni na različne monarhične stranke: rojaliste, legitimiste, bonapartiste, in v tej neslogi niso nič opravili. Odslej pa hočejo složno postopati in razne prince na strani pustiti, naj si sami pomagajo, kakor vejo in znajo. — To jim svetuje tudi kardinal Lavižeri, ki je zdaj v Afriki sredi puščave posvetil prve oborožene Saharske menihe, ki imajo nalogo, uboge zamorce braniti, ke-

dar bi prišli Arabci jih ropat in v sužnost odganjat. — Avstralci, ki stojé pod angleško vlado, dobijo zdaj tudi svojo ustavno zbornico poslancev in senat. Tako si bodo sami postavljali, kakoršne se jim za Avstralijo najboljše zdijo. — V Indiji pa je nastal punt zoper Angleže in sicer v mestu Manipuru na afganski meji. Ustaši so pri prvem boju pobili 460 Angležev. — Bolgarska vlada se jezi na Ruse, češ, da so ti najeli tistega človeka, ki je ustrelil ministra Belčevega. Stvar pa ni dokazana, ker morilec še niso dobili in tudi ne vedo, kdo je.

Gospodarske stvari.

Mesečno retkivico moreš po leti ravno tako dobro in nežno pridelovati kakor spomladi na gorki lehi. To pa tako-le: Odberi taki retkivci bolj peščeno, gnojno, a ne sveže, gnojne zemlje. Naredi potem 5 cm. globoke jarke, napolni jih do polovice s kompostom in nanj nasiplji 1 cm. na debelo navadne kuhinjske soli. Na sol posej retkivično seme in ga zakrij potem s kompostom. Kmalu vzkali seme, in rastlinice rasto hitro. Redna vlaga ter zdaj in zdaj škropljenje s soljeno vodo pospešuje rast. Na ta način dobiš tudi po leti nežne retkivice, ki ni nikdar puhla. Tudi zemeljske bolhe ne nadlegujejo takih rastlin, ki so gnojene s soljo.

„Vrt.“

Slepost pri konjih. Marsikdo je že opazil, da med vsemi domačimi živalmi je konj najbolj podvržen očesnim boleznim ter pogostokrat oslepi. Najnavadnejši vzrok tem boleznim je pa slab, pokvarjen zrak v hlevih. Namesto zdravega, svežega zraka nahajamo čestokrat po konjskih hlevih močan, pekoč dim, ki je tem bolj sprijen in škodljiv, čim niže so hlevi in čim bolj pomanjkuje po njih svetlobe, dobrega prevetrila (ventilacije) in čistote. Konjskemu hlevu je treba narediti okna od zgoraj tako, da imajo konji proti njim obrnjene glave. Vedno pa morajo konjski hlevi biti dobro razsvetljeni, kajti konj ne ljubi temote, kakor na pr. prašiči, ki jim pripravljajo umetno temoto, ampak svetel, prijazen hlev. Lahko je odpraviti pekoči duh, ki očem toliko škoduje, ako hlev primerno prevetravaš ter skriš za dobra in trdna tla, ki ne srkajo v se scalnice, ampak se sproti odteka moča. Treba je tudi hlev imeti čeden in čist. Polovica slepih konj si je nakopala slepost v slabih hlevih.

Čemu služi „karbolinej“?

Tako se je že marsikdo vprašal, ki je v časnikih bral, da se karbolinej priporoča, ali ki je že sam videl kak les s karbolinejem pobarvan, pa ni vedel, zakaj bi bil karbolinej boljši, ko navadne oljate barve. Karbolinej je mastno olje, s katerim se maže kakor s firnežem; les postane po njem lepo rujav in 3 do 4 krat bolj trpežen. Na to po karbolineju pridobljeno trpežnost lesa se ljudje premalo ozirajo; železnice pa vrednost karbolineja dobro poznajo in izdajo vsako leto na milijone, da s karbolinejem namažejo pražnice (švelarje) na železniških tirih, ker skušnja uči, da je treba navadne pražnice odstraniti vsake 3 do 4 leta, s karbolinejem namazane pa trpijo 16 do 18 let. Koliko lesa in dela se s tem prihrani!

Karbolinej obvaruje les trohnobe, otrpnenja in vremenskih uplivov skozi mnogo let; pri tem pa je po ceni, mazanje z njim pa lahko delo, ki ga vsak lahko opravi; tudi je karbolinej izdatno blago; z eno kilo se namaže 5 do 6 štirjaskih metrov površine. Da se pomaže nov voz, je za-

dosti 4 do 5 kil karbolineja, kar malo stane pa vozu veliko trpežnost podeli. Pa ne samo zavolj trpežnosti je karbolinej tako dobra reč, ampak on obvaruje les tudi hišnega maha. Pri zidanju novih hiš bi se tedaj moralo vse, kar je leseno, namazati prej s karbolinejem, tako pražnice, stopnice, podnice, vrata in oknišča, da se jih mah ali hišna goba (Hausechwamm) ne loti. Karbolinej tudi pomaga, da se zid ne povlaži, da ne postane mokroten. Karbolinej je namreč težek in ne pusti mokrote na viš lezti. Karbolinej čisti tudi zrak in umori kali nalezljivih bolezni. Zato se rabi tudi v to, da se z njim namaže vse, kar je lesenega po hlevih, in s tem se obvaruje živina mnogih nalezljivih bolezni. Lesene svinjake je treba vse premazati s karbolinejem in s tem se svinje obvarujejo poredčega ognja, ki vsako leto toliko prešičev podavi. Karbolinej živini nič ne škoduje, pa jej vendar toliko smrdi, da ne grize takega lesa, ki je z njim pomazan, pa tudi muhe in drugi mrčes pustijo tak les pri miru. Ker je karbolinej masten, obvaruje železnino pred rijo.

Ni pa vse karbolinej, kar se kot tak prodaja. Ker se je to blago v zadnjih letih tako razširilo, začeli so ga razni spekulantji ponarejati iz slabih tvarin, iz oljnatih ostankov itd. Ker neskušen človek težko razloči pravi karbolinej od popačenega, zato vsem svetujemo, naj pišejo po pravo, dobro blago na trgovsko hišo „Miha Barthel & Comp.“ na Dunaj; ta hiša izdeluje pravi karbolinej že 110 let.

Kaj je novega križem sveta?

Na Koroškem. Svitli cesar so dovolili, da se sme odslej tudi kuratom podeliti naslov „župnik“. — Pravosodno ministerstvo hoče svoje pisarje (diurniste) zavarovati, da dobijo nekaj podpore ob času bolezni. Prav! — V Borovljah so ustanovili „nemško“ posojilnico. Odborniki so: Janih, Klaus, Antonič, Krasnik, Ogriz, Ovčar in Rabič. Pregledovalca računov Kastner in Oroszy. Za pisarja je najet g. Fancoj, ki je bil prej blagajnik Glinjske posojilnice. — Na Koroškem ste dve javni bolnišnici (v Celovcu in Wolfsbergu) in 14 zasebnih bolnišnic. Vse skupaj imajo 690 postelj. — „Nemški šulferajn“ bo letos zboroval v Celovcu dne 28. junija. — Nemško-liberalno posojilnico so ustanovili tudi v Kotmari vesi. Zdaj kmeti pač ne bodo več v zadregi za denar, ker Slovenci in liberalci jim ponujajo na posodo. Včasih je bila pa huda za denar, in da zdaj ni več, se imajo kmeti vendar le Slovencem zahvaliti, ki so prvi začeli delati take posojilnice. Nemci jih delajo le nam navkljub. — V Ilovljah je bojda hud volčji pes močno ogrizel mladega fantiča. Take nevarne zverine bi ljudje ne smeli pri hiši držati! — Iz Libelič se čuje, da so vsi gostirji prostore odrekli zborovalcem Cirilovega podružnice. Libeličani se toraj branijo slovenskega denarja. Temu se lahko pomaga! — Na Beljaškem kolodvoru je sod stlačil neko delavko. — Pogreba ranjega dekana č. g. Linka v Št. Jurji se je udeležilo 12 duhovnov in mnogo ljudstva. — Obesil se je Beljaški pivovar Fischer. — Ustrelil se je podčastnik Prettner, sin državnega poslanca. Pregrešil se je nekaj malega in se zbal kazni. — Šolska sveta v Blačah in Borolah na Zili sta se izrekla zoper nameravane tri slovenske ure, hočeta namreč čisto nemško šolo. Če nemščina koga zveleči, potem bodo naši nemškutarji prvi v nebesih! — Orožniki so vjeli v Rajbeljnu dva vojaška beguna, huzarja.

Na Kranjskem. Ravnokar so izišle nove šmarnice „Magnifikat“, ki jih je spisal g. Andrej Kalan. Dobijo se v katoliški bukvarni za 1 gld., v usnje vezane in z zlato obrezo pa za 1 gld. 20 kr. Ravno tam se dobijo tudi prav lepe podobice raz-

nih svetnikov, najprimernejše darilo za otroke. — Pogorela sta Kušar na Viču in Toni na Pijavi gorici. — Na veliki petek je strela udarila v cerkev sv. Neže pri Zagorju. — 20 Marijinih pesem je uglasbil g. Hladnik v Novem Mestu. Priporočamo jih cerkvenim pevcem. Veljajo 60 kr. pri Blazniku v Ljubljani. — V Ratečah je umrl starosta kranjske duhovščine, župnik Dremelj, 90 let star. — V katoliški bukvarni v Ljubljani se dobijo za 30 kr. „Pomladni glasi“, zbirka pesmic in povestij za mladino. Berilo je pobožno in priporočila vredno. — Umrl je č. g. Martin Skubic, dekan in častni korar v Ribnici.

Na Štajerskem. V Trbovljah je otrok z okna padel in se ubil. — V Podsredi so našli mrtvega novorojenca v vodi. Morilke še nima. — Drevo je ubilo 60letnega hlapca v Brezju pri Podčetrtku. — Železnica iz Poličan v Konjice se bo še letos zidala. — V Mariboru so našli 2653 Slovencev. Koliko nas je v Celovcu, še vedno ne vemo. — Vola so ukradli Lešniku v Framu in ga gnali v Bistrice, kjer je posestnik tatove še pravočasno zasledil. — Mešetar Schönwetter je blizu Št. Ilja zvabil nekega hrvaškega kupca na stransko pot, prerezal mu vrat in vzel 129 gld. Roparja so potem v Gradcu prijeli, kamor je zbežal, in je bil že osem dni potem pred porotnim sodiščem v Celju obsojen v smrt na vislice. — Na Vranskem so ustanovili Ciril-Metodovo podružnico. Mislijo pa tudi na posojilnico. — V Št. Lenartu je umrl č. g. Jurij Tutek, dekan in častni korar. — Slovenjegrajska podružnica sv. Cirila in Metoda bo zborovala jutri pri Petriču v Staremtrgu.

Na Primorskem. Trojčke je porodila neka žena v Kamnem pri Tolminu. — V Gorici se množijo slovenski napisi. To nas veseli! — Slovansko pevsko društvo je napravilo dne 12. aprila velik koncert.

Po drugih deželah. Slavni dr. Rieger je šel po nesrečnih volitvah na Češkem s svojo ženo v Rim, je tam govoril tudi s sv. Očetom papežem in iz njegovih rok prejel sv. obhajilo. Naj bi bili vsi češki poslanci taki! Riegerova žena je pa v Rimu zbolela in umrla. — V Zagrebu je začel izhajati „Stenograf“ za jugoslovanske brzopisce. — Slovenski študenti na Dunaju so napravili veselico na čast slovenskim državnim poslancem. — V Rim so odpotovali knezoškof Haller, Zwerger, Napotnik in Missia. — V Kajiri (Egipt) umrl profesor Retvijó je volil mestu Ženevi v Švici svoj muzej, ki se ceni na 4 milijone frankov, svojo na 600.000 frankov cenjeno graščino in čez en milijon v denarjih. — V Čeških rekah je letos mnogo rib poginilo, ker je voda pregloboko zamrznila. — Silno jato kobilic (120 kilometrov na široko) so videli na Alžerskem v Afriki. — Hripi imajo v Ameriki; mnogo jih umrje. — Evropske vlade so zasedle že več del Afrike. Anglija ima tam podložnikov 32 milijonov, Francija 24, Belgija 10, Portugalska 9, Nemčija 8, Italija 5 milijonov.

Duhovniške zadeve v Krški škofiji.

Č. g. Jožef Schreiner, mestni kaplan v Beljaku, je dobil faro Zabrdec (Afritz). Faro Št. Jur na Strmcu oskrbuje začasno č. g. Anton Oblak, župnik na Gozdanjah. — V pokoj je stopil č. g.

Al. Fischer, častni korar in mestni župnik v Celovcu; fara je razpisana do 25. maja. — Dne 2. maja bo 22 bogoslovcev v mašnike posvečenih.

Vabilo.

Podružnica sv. Cirila in Metoda za Celovec in okolico

bode imela dne 13. maja t. l. ob 2. uri popoldne v mali dvorani hotela pri „Sandwirthu“ **svoj letni občni zbor** po tem-le dnevnem redu: 1. Pozdrav predsednikov. 2. Poročilo tajnikovo in blagajnikovo. 3. Volitev novega odbora. 4. Volitev zastopnikov za glavno skupščino. 5. Slučajni nasveti. K obilni udeležbi vabi **odbor**.

Loterijske srečke od 18. aprila.

Line	82	20	57	22	31
Trst	8	55	1	66	39

Tržno poročilo.

V Celoven je biren:

pšenica po . . .	5 gld.	40 kr.
rž	4 „	70 „
ječmen	4 „	— „
oves	2 „	50 „
hajda	4 „	60 „
turšica	3 „	80 „
pšeno	6 „	80 „
proso	— „	— „
grah	— „	— „
repica	1 „	20 „
fižol, rudeči . .	5 „	— „
Deteljno seme — do — gld.		
100 kil.		

Sladko seno . .	2 gld.	50 kr.
kislo	1 „	80 „
slama	1 „	30 „
meterski cent (100 kil).		

Frišen špeh kl. —	gld.	60 kr.
maslo	1 „	— „
mast	— „	75 „

Navadni voli	100—120	gld.
pitani voli . .	120—190	„
junci	60—90	„
krave	60—120	„
junice	50—80	„
prešički	5—15	„

Oglasila.

Malo posestvo na prodaj.

10 birnov posetve, 9 oralov sveta — gozd, travnik, vinograd — v Vinogradu (Vinarah) Št. Vidske fare pod Juno. Več pové posestnik Jože Sitar p. d. Pahar, na Gorcah v tisti fari (pošta Doberla ves).

Naznanilo.

Udano podpisani dovoljujem si mojim čestitim kupovalcem iz mesta in dežele uljudno naznaniti, da sem dne 3. januarja t. l. na novo odprl

podružnico svoje kupčije s tržaškim blagom na starem trgu št. 19, to je četrta hiša od hranilnice proti staremu trgu, v kateri bodem prodajal **sladkor, surovo in žgano kavo, moko** (poznano najboljšje vrste), **špirit, rženo žganje**, fini ameriški **petrolej** in razno drugo tržaško blago najboljše vrste. Vsakdo se lahko prepriča, da dobi pri meni vsikdar izvrstno ter sveže (frišno) blago in najboljši kup. Ob enem priporočam prav gorko tudi mojo glavno prodajalnico v Burggasse št. 12. in zagotavljam dobro postrežbo.

S spoštovanjem

FERD. MUSSI,

Stari trg št. 19.

Burggasse št. 12.

(„pri zlatem vencu“).

(„pri sladkornem klobuku“).

Največji izbor.

L. Mikusch,

tovarnar dežnikov in solnčnikov
v Ljubljani, Mestni trg št. 15.

priporoča svojo bogato zalogo

dežnikov in solnčnikov

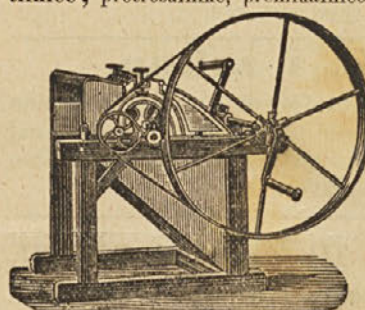
v kakoršnikoli velikosti in iz vsakovrstnega, blaga, najpriprosteje in tudi najelegantneje izdelane po najnižji ceni.

Prekupčevalcem so na zahtevanje obširni ceniki franko na razpolaganje.

Najnižja cena.

Vsi stroji za kmetijstvo in vinorejo,

plugi, brane, poljski valjarji, sejalnice, stroji za košnjo, za preobračanje sena, konjske grablje, tlačilnice za seno, tlačilnice, pretresalnike, premikalnice

trijerji, žitne čistilnice, koruzne robkalnice, rezalnice, ročni mlini, reporeznice, sadni mlini, sadne stiskalnice, mečkalnice za grozdje, vinske stiskalnice, stiskalnice za olje, stroji za peronosporo, sadne lupilnice, sušilnice za sadje in zelenjad, sesalke za vino, uprava za kleti, sesalke za vodnjake, okrožne pile (žage), decimalne tehtnice, vozovi za živino, separatorji za mleko, dvigalnice za sode, stroji za vrtnanje avtomatične stiskalnice za sladko krmo, perilnice, stroji za čiščenje prediva itd.

Vse izvrstno delo, po nizkih tovarniških cenah.

Poroštvo; ugodni pogoji za plačevanje; čas poskušnje!

Tovarna za kmetijske in vinorejske stroje

Ign. Heller na Dunaju,

II. Praterstrasse 78.

Ceniki z mnogimi podobami na 144 straneh v nemškem, slovenskem in laškem jeziku se dobijo na željo zastoj.

Pošteni zastopniki se povsodi sprejemajo.

Naznanilo.

Podpisani naznanja č. duhovščini, da se je nasedel v **Celovcu (Fleischmarkt št. 5)**. Kakor si dobrika, da je že do zdaj v mnogih cerkvah po Koroškem in Kranjskem dobra in trdna dela izvršil, tako hoče tudi znanprej pošteno in vestno, lepo in po ceni delati, naj se mu naroči kaj malega ali kaj večjega. Priporoča se tedaj v obilo naročevanje z zagotovilom najboljše in hitre postrežbe.

Vekoslav Progar,

akademični kipar, pozlatař in slikar.

V zalogi tiskarne družbe sv. Mohorja v Celovcu dobiti je v mali obliki molitev:

Tri božje čednosti,

kakor so jih slovenski verniki na Koroškem povsod moliti navajeni. — 100 iztisov velja 30 kr., po pošti prejetih 40 kr.

Natorna vina,

rudeča in bela, prodajam podpisani in sem porok za blago, ki ga kupim iz prve roke.

Ogersko iz Seksarda po 22; **rudeče namizno vino**, izvrstno po 22; **dalmatinsko iz Lise**, črno in težko, po 26 gld. hektoliter. Pri meni je tudi zaloga **moke** iz 1. Peštanskega parnega mlinca, kjer se fino izmelje najboljša pšenica. **Kava**, kdor vzame vsaj 5 kil, po 1 gld. 56 kr. in više. Imam najboljše vrste iz Cejlona, Kube in Moke. Sploh imam vsake vrste tržaško (prekmorsko) blago, mast, moko, raznih žit, žgane pijače, dišave itd. Kramarjem se daje na debelo ceneje.

Amand Prosen,

trgovec v kosarnskih ulicah šte. 24 v Celovcu.

Postranski zaslužek,

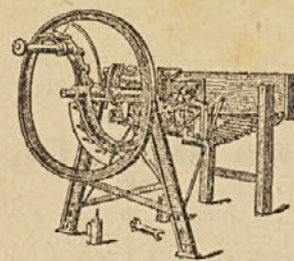
ki se vedno množi in dolgo let trpi, si lahko pridobijo spretni in zanesljivi možje, ki so kot poštenjaki na dobrem glasu, ako živijo v takih razmerah, da pridejo z ljudmi mnogo v dotiko. Doslužni orožniki in podčastniki imajo prednost. Ponudbe in vprašanja naj se pošiljajo pod: „G.S. 1891, Graz, post. rest.“

Planina v zakup.

Dné 1. junija t. l. se bo dala v najem planina Potok v Kortah, in sicer na pet let. Ponudbe naj se pošljejo do 10. maja na grajščinsko oskrbnitvo v Žuneku, pošta Doberlaves.

Poljedelski in šivalni stroji.

Veliko zalogo takih strojev, naročenih iz tovarne, ima na Koroškem

Konrad Prosch,

v Celovcu

kolodvorske ulice (Bahnhofg.)

Prodaja tudi proti mesečnim obrokom, jamči za blago (stoji dober, da je dobro) in ima lastno delavnico, kjer polomljene stroje zopet popravlja.

Cenike pošilja zastoj.

Razumnim možem

v starosti od 25 do 40 let, neoženjenim, zdravim in krepkim, ki so nemškega in tudi slovenskega jezika v besedi in pisavi popolnoma zmožni, in morejo dokazati, da je bilo njihovo dosedanje življenje neomadeževano ter da je njihovo gmotno stanje vredjeno, ponuja se z oddajo službe **potovalnega zastopnika**, kateri službi bi se morali zavsem posvetiti, in s katero je združena stalna plača s stranskimi dohodki, prilika, zagotoviti si, ako se njih sposobnost dokaže, sigurno in stalno bodočnost.

Za to službo se pa naj le take osebe potegujejo, ki vsem tem zahtevam vstrezajo in ki imajo veselje do **potovalnega** posla in so vajene, svoje dolžnosti z **resnostjo**, pridnostjo in **žilavo vstrajnostjo** izpolnovati, pri čemur se pa tudi **brezmadežno** obnašanje zahteva.

Lastnoročne, nemško in slovensko pisane prošnje, katerim se morajo priložiti **prepisi spricval**, naj se pošljejo pod „11.471“ v Gradec, poste restante.

pripravljena od lekarja **PICCOLI**-ja v Ljubljani, je uplivno zdravilo, ki krepča želodec, mehča, čisti, odpravlja zlato žilo in odganja gliste.

Sestavljena je iz zdravilnih, v rastlinstvo spadajočih snovi ter ni nikako drastično učinkujoče, marveč lahko, delovanje organov urejajoče zdravilo, katero organizmu kar nič ne škoduje, če se prav delj časa rabi.

Esenco za želodec pošilja izdelovatelj proti poštnemu povzetju v skatljah po 12 steklenic za gld. 1.36; po 24 za gld. 2.60; po 36 za gld. 3.84; po 44 za gld. 4.26; po 55 za gld. 5.62; po 110 za gld. 10.30; po 550 za 50 gld.

V steklenicah po 15 kr. prodaja se skoro v vseh tu- in inozemskih lekarnah. — V Celovcu prodaja jih lekar Thurnwald in Egger, v Beljaku dr. Kumpf in Scholz, v Trbižu Siegel.

Vsake vrste

mrtve živali se nabašejo,

da so videti kakor žive, po ceni in trdnosti pri

Francu Swaty,

prodajalnica „pri rogaču“ v Mariboru.

Tovarna in zaloga posebnih in redkih rečij za nabiralce, ljubitelje in diletante.

Cenik s podobami se pošlje zastoj.

Divji petelin, ko poje 4 gld.

Ruševac, ko kruli 3 „

Op. V moji službi je tudi g. Fr. Zaveski, ki je bil prej preparator v Trbižu.

Najboljša in najcenejša barva za leseno orodje je Barthelnov izvorni

KARBOLINEJ,

ki ute in lope, plotove, strehe, vozove, stopnice, tlesnice, leseno hišno orodje itd. obvaruje

trohnobe, mahu in mrčesa, podeli lesu lepo rujavo barvo ter mu dá 3—4 kratno trpežnost. Vsak delavec lahko z navadnim čopičem namaže les s karbolinejem. To je najcenejši pripomoček zoper mokrotno zidovje. Cenik se pošlje zastoj. 5 kil po pošti 1 gld. 50 kr.; 100 kil 16 gld. iz Dunaja ali Plzna. **Blago neprekošeno.**

Proti hišnemu mahu ali gobi po stanovanjih pomaga c. kr. patentirani Antimerion, za katerega se daje 10 let poročstvo; mazilo ne smrdi in varuje les še ognja. — Tukaj se tudi izdeljuje firnež za železje, ljepe za strehe, razne maže, kopitna in jeterna mast itd. vse po ceni.

MICHAEL BARTHEL & Comp.

Wien X. Keplergasse 20.

(Hiša obstoji od leta 1781.)

Na prodaj je ali se dá tudi v najem.

Placerjevo posestvo hišna št. 7. na Strmcu v Podklosterski občini: 8 oralov 1107 □ klfr. polja, 27 oralov 1368 □ klfr. senožetev in 19 oralov 305 □ klaftr. gozda. Celo posestvo je lepo zloženo. Več pove posestnik Janez Schmucker na Strmcu, pošta Rikarjaves (Riegersdorf).